

10

19 +

19, 50

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Α.Μ. 2^ο Πειραματικό Λύκειο Αθηνών

Έτος

Επώνυμο Ζερβάκης

Όνομα Γεώργιος

Μάθημα

Εξισταστική περίοδος

Βαθμός

Πάτρα

1^η Θεματική Περιοχή

Ενν ιστορία της έντικης σκέψης, οι φιλόσοφοι συχνά υποτίμησαν την εναρκή και τη φροσυνότητα του κακού, δηλαδή την ίδια την ιστορικότητα του. Το κακό στον Πλάτωνα είναι μη-ον, στον Αριστοτέλη ανταρκτική χρήση των ικανοτήτων του ανθρώπου και στον Καντ πρόταξη του στωικουδ ουφφάνοντος έναντι του καθήκοντος. Το κακό όπως είναι ~~π~~ υποτιμώμενο για παραπρατικότητα που ενωτάρχει στην καθημερινή ζωή, την κοινωνία και βάθως την ιστορία. Έτσι, φιλόσοφοι όπως ο Ρουσσώ ισχυρίζονται ότι το κακό εισήχθη στην κοινωνία και τη ζωή του ανθρώπου με την ίδρυση της πρώτης ενώ αλλοι όπως η Χ. Άρπεν την ιστορία παραχρυσών και περιπτώσεων που ένωθεν τον άνθρωπο στη διάταξη του.

Για τον Ζαν Ζακ Ρουσσώ ο άνθρωπος στην πρωτόγονη κατάσταση του είναι άβιος, ένας ακοινωνήτος "ρωβιντόνας" που τεί ως προφροσυνέτης, μη γυρνώντας την έννοια του κακού. Η κοινωνικοποίηση του, η δημιουργία και διακρίση ~~σε~~ οργανωμένων ομάδων είναι που ενθύνεται για την ηθική του διαφθορά. Εντός της κοινωνίας κυριαρχούν κάποιες αξίες και αρετές, τις οποίες καλείται να αποκτήσει προκειμένου να γυρνίσει το θαυμαστό από τους ευτυχιότες του Παράλληλα ~~α~~ νοιώθει φθόνο για όσους ήδη ~~α~~ κατέχουν τις αρετές αυτές καθώς και ~~α~~ την ανώτερη από αυτόν κοινωνική θέση ^{που} ~~α~~ σφελίζεται στην κατοχή τους. Αναπόφευκτα λοιπόν επέρχεται η ηθική του διαφθορά ~~α~~ επιβεβαιώνοντας την ^{ηθική} ~~α~~ των ευτυχιότερων του.

Εντός όμως από την ηθική διαστροφή του ανθρώπου που εισάγει στον κόσμο το κακό, η ιδέα και επιδίωξη της κοινότητας αναπόφευκτα και την ιδέα ^{αυτήτων} αφορών, οφείλουν με το δικαίωμα να ασκούν έλεγχο στο κοινωνικό σύνολο, να το καθοδηγούν και φυσικά να επιβάλλουν ποινές σε όσους ^{παρεκλίγουν} ~~παρεκκλίνουν~~ από τις αρχές που θέτουν, ~~τα θέτουν~~ δηλαδή το δικαίωμα του να ασκούν "έννομη βία". Θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι είναι ήπιος τρόπος στον άνθρωπο να δώσει και να διακρίνει, να επιλέξει ^{κάποιους} ~~αυτούς~~ που θα τον εξουσιάζουν και θα τον υποδεχτούν όπως όταν αναφερωπίζει ουδέτερες τι συμβαίνει όμως όταν η εξουσία τους δεν επιδοτείται; Αυτό το πρόβλημα αναφερωπίζει ο Ρουσσώ ^{καταλήγοντας} ~~διακρίνοντας~~ εν τέλει την κατάχρηση της εξουσίας από τους κατόχους της προκειμένου να αυξήσουν τον προσωπικό τους πλούτο, ~~και~~ αποσταθεροποιώντας ^{βέβαια} το κοινωνικό σύνολο με την εισαγωγή στην ανθρώπινη ζωή της αδικίας και ενός είδους κακού που υφιστάται από τους φορείς (ή φορέα) της κεντρικής εξουσίας.

Ο ίδιος ο Ρουσσώ λοιπόν, συνειδητοποιώντας ότι με την ιδέα της κοινότητας και ήρεμα από τις όψεις της, ο άνθρωπος έχει απώλεια την αυτονομία κατόχου, που κατείχε πριν από αυτήν, προτείνει τη δημιουργία ενός "κοινωνικού συμβολαίου" που στόχο θα έχει τον περιορισμό, και ισονομία την εξουσία, των δύο "κακών" που προκύπτει η κοινωνικοποίηση του, την ηθική του διαστροφή και την έννομη βία. Έτσι, απορρίπτοντας στη δημιουργία ενός υγιούς κοινωνικού συνόλου, ο άνθρωπος-πολίτης εγκαθίσταται στην κεντρική εξουσία ένα μέρος των δικαιωμάτων και της ελευθερίας του, ~~αλλά~~ και η ίδια η εξουσία οφείλει να ^{επιβλέπει τα} ~~καταναλώνει τα~~ δικαιώματά του και να καθοδηγείται από τη γενική βούληση. Σε αντίθεση περίπτωση, ο πολίτης έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση συνόλου να επαναστατήσει και να ανακαταλάβει την εξουσία ^(το κοινωνικό συμβόλαιο).

Αυτή άλλωστε φαίνεται να είναι και η ιδέα πρώτος αντιφροσύνης του κακού που πραγματοποιείται, ο Ρουσσώ, εφόσον βέβαια υπάρχουν μέτρα που θα περιορίσουν την εξουσία από το να δώσει τις διατάξεις ενός ολοκληρωτικού καθεστώτος, που θα ασεί πλήρη έλεγχο στους πολίτες αναδιαφορώνοντας τους νόμους και το ηθικό δικαίο της κοινότητας.

Αυτή ακριβώς την μεταβολή της εξουσίας πραγματοποιείται η Χ. Άρρεντ στο ^{σε αντίθεση με τον Ρουσσώ} ~~πρώτο~~ έργο της "το ολοκληρωτικό έδαφος" για την Άρρεντ δεν είναι η καθεστωτική διατήρηση της κοινότητας που εδύεται για την διατήρηση του κακού στον κόσμο, αλλά η παραβία ουδετεροφύσεων ~~παραβία~~ ~~εξουσίας~~ των ορίων ο άνθρωπος προβαίνει σε μία διαστροφή της βούλησής του. Έξω από, εντός της κοινότητας ο άνθρωπος υφιστάται, δημιουργεί και περνά από όλα αυτά.

έξοδά μου συνοψίζεται στην φράση «να αγοράσεις το φίλο σου και να πουλήσεις τον εχθρό σου», που συνδέεται
στην καθολικότητα του νόμου της αξιωματικής ανεξαρτησίας από τη φύση το χώρου ή άλλα χαρακτηριστικά
και απροσβλήτη στην εξουσιοδότηση του εαυτού, την ηθικότητα του.

Εξίσου όμως σημαντική είναι και η προσπάθεια αναπαράστασης των αποτελεσμάτων
μιας πράξης. Ο νόμος της ανταπόκρισης, το χρόνο αντιμετώπισης στα αποτελέσματα των πράξεων
και την αναπαράστασή τους του εαυτού φαίνεται στην έκταση του σωματίου
αυτού. Έτσι, το άτομο (καθώς εντός του ολοκληρωτικού συστήματος χάνει την ιδιότητα του
μολιζ, μαζοποιηθεί.) όταν δε θα μπορεί να φανταστεί τις επιπτώσεις μιας πράξης του,
θα κυριεύεται από φόβο που συνεχόμεως θα το αποτρέψει από την εκτέλεση της
πράξης αυτής.

Έτσι, ο Ρουσσώ θέλει πως το κακό χειροκροτήσει ^{γιατί τις} ~~πριν από~~ την κοινωνία
που εδύναται τόσο για την ανθρωπιστική του εαυτού όσο και για τη δημιουργία κατασκευαστικών
θέσεων και για αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί με την υιοθέτηση ενός κοινωνικού συμβολαίου αντί-
μέσα στην εξαπάτηση και τους μολιζ. Αντίθετα, η Άρσεν δεν καταδικάζει την ίδια την κοινωνία
αλλά ^{τις} εμμελετωμένες περιστάσεις κάτω από τις οποίες εμφανίζονται τα ολοκληρωτικά κατεστραμμένα
στολά στον 2ο άντρα ^{εξουσιοδοτημένα} ~~επιχειρήματα~~, για τους θανάτους ^{εξουσιοδοτημένων} ~~επιχειρημάτων~~ ανθρώπων. Οι πρώτοι αντιμετώπιζεις
αυτού του νέου κακού μπορεί να είναι άσχετο να ανεμείλιν όπως επιτίθεται στην ηθικότητα
του εαυτού και στην εξουσιοδότηση των πράξεών του.

Είναι πιθανό να απογοητευθείστε από την αδυναμία μας να αντιμετωπίσουμε πλήρως
το ακαίο κακό όπως δεν πρέπει να στραφούμε να προσπαθήσουμε να αντιμετωπίσουμε άλλες
πιο ουδέτες σε φάσ σχέσεις του. Για να παραφροσούμε ~~στην~~ τα λόγια του Βερταίρου, πρέπει
να καλλιεργούμε διαφύσ τον κήτο μας με τα μέσα της ηθικοποιητικής ~~καλλιεργείας~~
και των κοινωνιολογικών επιπτώσεων γιατί ακόμα και αν δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε
το αδόλοτο κακό, υφάρχουν άλλα απόδεκτα των οποίων την αντιμετώπιση μπορούμε να
προσπαθήσουμε.